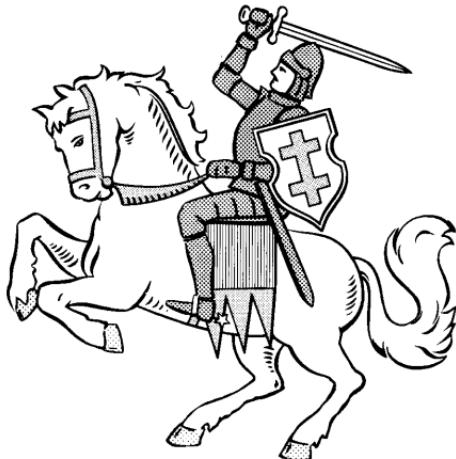

БЮЛЕТЭНЬ

Беларускай Цэнтральнай Рады

Жыве Беларусь!

Беларускі Нацыянальны Гімн

Мы выйдзем шчыльнымі радамі
 На вольны, родны свой прастор;
 Хай воля вечна будзе з намі,
 А гвалту мы дамо адпор!

Няхай жыве магутны, съмелы
 Наш беларускі вольны дух;
 Ужо съяця наш бел-чырвона-белы
 Пакрыў сабой народны рух.

На бой! за шчасьце і за волю
 Народу слáйнага свайго!
 Брэты, цярпелі мы даволі..
 На бой! — усе да аднаго!

Імя і сілу беларуса
 Няхай пачуе й бачыць той,
 Хто съмее нам нясьці прымусы
 І першы выкліча на бой.

Брэты, да шчасьця мы падходзім;
 Хай гром грыміць яшчэ майдей!
 У крыявых муках мы народзім
 Жысьцё Рэспублікі сваей!

* * *

У Москвe адбылася выстаўка міжнароднай кнігі. Сярод кніг розных народаў, аднак, не было італьянскай кнігі, а гэта таму, што італьянскія камуністы выдалі творы Солжэніцына на італьянскай мове.

На съвяткаваннне 60-тых угодкаў кастрыйчніцкай рэвалюцыі быў запрошаны ведамы гішпанскі камуніст Каррыйльо, аднак яму не дазволілі выступаць з прывітальнай прамовай. Усе камуністы Захаду былі абуронены за гэта на Крамлёўскую верхавінку.

Самалія выганяе саветаў з сваёй краіны, у якой былі добра заселіся саветчыкі, за тое, што началі замоцна умешвацца ў нутраныя справы краіны.

У гэтым годзе Саветы закупілі шмат пішаніцы у ЗША. Нікава тое, што савецкія газэты пішуць пра добрыя ураджай, а купляюць пішаніцу за мяжой. Або тое, што пішуць пра добрыя ўраджай, ёсьць мана, або...робляць запасы на чорны дзень на выпадак вайны.

The Songbook of the Belarusian Soldier

ЗБОРНИК ПЕСНЯЎ БЕЛАРУСКАГА ЖАҮНЕРА

ВЫДАННЕНЕ ЗГУРТАВАННЯ БЕЛАРУСКА-АМЭРИКАНСКИХ
ВЭТЭРАНАЎ У ЗША-1975 г.

А Б В Е С Т К А

Вышаў з друку "Зборнік песняў Беларускага жаўнера" з нотамі. У зборніку зьмешчана 110 песняў. Цана — 10 доляраў. Жадаючых набыць яго, просім звязацца на адрес:

*Byelorussian-American Veterans
P.O. Box 26, South River, N.J. 08882, USA*

БЮЛЕТЭНЬ БЕЛАРУСКАЙ ЦЭНТРАЛЬНАЙ РАДЫ
Цана: Дабравольная ахвяра на Беларускі
Нацыянальны Фонд

Рэдагуе Рэдакцыйная Калегія. Галоўны Рэдактар Кастусь Каліна
Адрас Рэдакцыі: P. O. Box 26, South River, N. J. 08882, USA

№2

Лістапад 1977 г.

Год выд. II

ГАДАВІНА СЪМЕРЦІ ПРЕЗЫДЕНТА ПРАФ. Р. АСТРОЎСКАГА

17 кастрычніка 1977 г. Беларуская Праваслаўная Царква імя съв. Ёўфрасійні Полацкай у Саут Рыверы адзначыла гэтую гадавіну з вялікай пашанай. Айцец пратап. С. Коўш, адслужыўши съвятыню Літургію, на ўступе перад Панехідай сказаў аб важнай дзейнасці Прэз. Р. Астроўскага за жыхціца.- Калі я скончыў Беларускую гімназію ў Вільні і атрымаў матуру, у тым часе быў дырэктарам гімназіі Праф. Р. Астроўскі.- Падкрэсліў, што каб не Прэзидент Р. Астроўскі, дык і нас тут не было-б на Вольнай Зямлі Вашынгтона.

Не аднаму прысутнаму замігацелісь лёзы ў вачох.

Памяць аб дзейнасці Прэзидэнта Р. Астроўскага для Беларусі і яе Народу застанецца вечна з намі.

Гасп. Н. Мядзейка - Прэзыдэнт БЦР, склаў шчырую Беларускую падзяяку: Айцу Пратап. С. Каўшу, Старшыні Царкоўнай Уп. Гасп. А. Банкету з Камітэтам, Рэгенту Хору - камп. Д. Верасаву і ўсім Харыстам, а таксама прысутнымі.

*****

-БЦР у новым складзе і пад новым кіраўніцтвам юждэе працу: выдае бюлетэнь БЦР "Жыве Беларусь!", выдае ордэны, крыжы і мэдалі, каб узнагародзіць тых, якія на іх заслужылі. Аб іншай працы БЦР да- ведаецца далей у гэтым нумары бюлетэня.

*****

1

БЕЛЫ МЭТАЛ
ОРДЭН

Дзяржавны бок

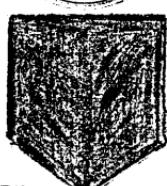

Права на амрытальне сродзіні

**① Усім членам
Беларускага
Нацыянальна-
Вызвольнага Руху
ОРДЕН! ПАГОНЯ-ЖЫВЕ БЕЛАРУСЬ**

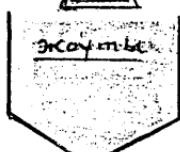
Здымак першага
ордэна.
За мастацкае
выданыне ад-
казны К. Каліна

2

БРОНЗАВЫ
КРЫЖ

**② Усім членам
Збройнага Змагання
за Незалежнасць
БЕЛАРУСІ -
КРЫК ЗАСЛУГІ БКА .**

3

БРОНЗАВЫ
МЭДАЛЬ

**③ Усім Беларускім
Ватэранам
на чухыне -**

МЭДАЛЬ: B.V. in EXILE

БЕЛАРУСКІЯ ВАТЭРАНЫ
НА ЧУХЫНЕ

10/10/1976
Задубържані
J. Альбіні
М. Зубік

АМЭРИКАНИЧА ВОЛНУЮ БЕЛАРУСЬ
выразкі з прамоў Кангрэсменаў

CONGREGATIONAL RECORD

Proceedings and debates of the 95th Congress, first session
vol. 123, Washington, Thursday, April 7, 1977, No. 62

BYELORUSSIAN INDEPENDENCE DAY

Hon. Mary Rose Oakar
of Ohio
in the House of Representatives

Wednesday, April 6, 1977

Ms. OAKAR. Mr. Speaker, on March 25, I joined with Americans of Byelorussian heritage in Cleveland in celebrating Byelorussian Independence Day. On that historic date in 1918, the Byelorussian people declared their independence and established the Byelorussian Democratic Republic.

The independence of these gallant people was short lived, for before the end of that year the Bolshevik army overran this country. But there is no doubt that the spirit of freedom and independence among the Byelorussian people lives on. In 1944, when an opportunity for independence again presented itself, the Second All-Byelorussian Congress met in Minsk, reapproved the declaration of independence, and elected a Byelorussian Central Council. While this effort, too, was soon overcome by force, it served notice to all the world that the Byelorussian people want their independence and will stand up for it in spite of all the odds.

Mr. Speaker, I am proud of the stand our country has taken in behalf of human rights in oppressed lands, and I intend to do all I can to see that we continue to stand with the Byelorussian people in their struggle for freedom.

Mr. WILLIAM. Mr. President, today marks the 58th anniversary of the Proclamation of Independence of the Byelorussian Democratic Republic. On March 25, 1918, the Byelorussian people proclaimed their independence from 350 years of foreign rule.

The history of the Byelorussian people dates back to the eighth century A.D.

In the 16th century A.D. Byelorussia enjoyed a "Golden Age", characterized by a great tolerance for religious and political difference, and an advanced legal system that was a forerunner of much of the West's modern legal doctrine. Toward the end of the 16th century, however, foreign domination settled on the country, from which it would not emerge until 1918. In that year, the Byelorussians declared their freedom and looked forward to controlling their own lives and their country's future.

Yet the realization of their long-held dream disappeared once more after the briefest periods. Following the end of the First World War, Byelorussian Independence fell victim to the revolutionary upheaval in Russia, and in 1920, it was consolidated into the Soviet Union. Still the Byelorussian people held fast to their national spirit and their deep belief in democratic principles. The people refused to accept their foreign oppressors. Uprisings occurred at the end of 1920, and again in 1922, but they failed.

In 1944, at the end of the Second World War, the Byelorussian

people found another opportunity to renew their independence. They convened an All-Belorussian Congress, quickly reapproved their declaration of independence, and elected a Belorussian Central Council. Unfortunately, once again, their hopes were shattered with the return of Soviet occupation.

Byelorussia has remained under the harsh control of the Soviet Union since 1944. But despite the Soviet policy of assimilation and deculturalization they have retained their independent spirit and their own national identity, and they have remained strong in their faith that their cause shall one day prevail.

It is with great pride that I join the Americans of Byelorussian descent in the commemoration of today's important anniversary in expressing the hope that some day very soon the Byelorussian people will enjoy the blessings of democracy for which they have fought and prayed and to which all are devoted.

Wednesday, March 23, 1977

Mr. BIAGGI. Mr. Speaker, on Friday, the 59th anniversary of Byelorussian Independence Day will be observed. It is an event which is marred by the reality of life in Byelorussia today, where freedom is nothing more than a hope.

As our own nation enters its third century of freedom, we take note of the fact that the people of Byelorussia have only enjoyed fleeting moments of freedom throughout their history, particularly in this century. Their formal proclamation of independence of March 25, 1918, was followed almost immediately by the Soviet Government crushing most of the newly declared freedoms of the Byelorussian people. By 1944, the Soviet Union had assumed full control they have never relinquished.

Life for the people of Byelorussia over the past three decades has been harsh. It is a life characterized by persecution and a complete deprivation of freedom by the Kremlin. Those few who dare to object are subjected to long periods of incarceration and their families and friends endure harassment by authorities. The right to emigrate, despite the declaration of Helsinki remains almost nonexistent.

The people of Byelorussia as well as millions of other captive peoples hold great hopes when the policy of detente between the Soviet Union and the United States was established in the early 1970's. Yet the hopes for an improvement of life for the Byelorussians were never realized under detente.

However, with the advent of the Carter administration, hope springs anew throughout Eastern Europe. The President's outspoken stand in favor of human rights and self-determination have generated a new optimism throughout Byelorussia. It is a position which has already provoked strong responses from the Soviet Government will not be intimidated in its pursuit of human rights.

Despite their years of oppression, the desire to be free remains in the hearts of many Byelorussians. There has been a long and agonizing struggle which has yet to reach its fruition. Yet the struggle has been made more bearable by the support which their supporters and friends in this Nation provide. The cause of freedom is a just one, yet freedom continues to be elusive for the people of Byelorussia. It is the fervent hope of many in this Nation that the struggle for freedom and justice can still be won by the people of Byelorussia. They merit our continued support.

Thursday, March 24, 1977

Ms. MIKULSKI. Mr. Speaker, 59 years ago, an event of great significance occurred for those who embraced freedom. March 25, 1918 marks the anniversary of Byelorussian Independence Day.

During the First World War, the Byelorussians, like the Ukras-

K2

Жыве Беларусь!

7

inians, Lithuenians, and others within the collapsing Russian empire, seized the opportunity to establish their own national independence. The Great National All Byelorussian Congress on March 25, 1918 established a Republic embedded in the ideals of democracy and freedom.

Despite great difficulties created by the war and its consequences, the Byelorussian Government made advances in the fields of education, culture, and social welfare. The Government was also able to achieve de jure and de facto recognition from a number of European countries.

However, the year 1918 sealed this small country's fate. In November and December of that year the Bolshevik army advanced into the young Republic and within a few months the Republic was ended.

These few months of freedom which the Byelorussian Republic enjoyed will remain important to those of the Byelorussian heritage and to all who cherish independence.

CONGRESSIONAL RECORD - HOUSE
March 24, 1977

Remember Byelorussia

(Mrs. FENWICK asked and was given permission to address the House for 1 minute and to revise and extend her remarks.)

Mrs. FENWICK. Mr. Speaker, tomorrow, March 25, is the 59th anniversary of the proclamation of independence of the Byelorussian Democratic Republic, in 1918. It was a valiant but short-lived trust of independence and freedom. On January 1, 1919 it became the Byelorussian Soviet Socialist Republic and since then - although it has a vote in the United Nations - it is neither independent nor free. Those of us who are free to speak surely have a duty to remember, to say to the sons and daughters of Byelorussia - here and abroad in the world - that they will not be forgotten on this day.

CONGRESSIONAL RECORD - SENATE
March 25, 1977

Byelorussian's Rights Violated for 59 Years

Mr. ZORINSKY. Mr. President, today marks the 59th anniversary of the Declaration of Independence of the Byelorussian Democratic Republic, a nation which was overtaken by the Union of Soviet Socialist Republics less than 1 year after its independence and was forced to accept a new unwanted government.

Since the inauguration of President Carter, the world has been alerted to violations of human, national, and religious rights more strongly than in any time in recent memory. Byelorussia has suffered the denial of choice and endured an unwanted government for nearly 59 years, a violation of rights which we hold to be universal principles. We must continue to speak out concerning these violations, in Eastern Europe and wherever in the world they may happen.

Let us use this day as a time to once again reaffirm the American commitment to these rights and to human rights around the globe.

Mr. RODINO. Mr. Speaker, on March 25 we recalled with pride and sadness the brief but valiant attempt by the people of Byelorussia to gain their freedom from Russian domination.

Following the Communist revolution the Byelorussians acted quickly to secure their liberty, proclaiming their independence

on March 25, 1918. The newly established Byelorussian Democratic Republic soon adopted a constitution which provided for free elections and guaranteed basic human rights. Within a matter of months, however, troops of the Soviet régime crushed the new government and self-determination became little more than a dream for the Byelorussian people.

Mr. Speaker, I join with all Americans of Byelorussian descent, and all freedom loving people throughout the world, in the hope that the day will arrive when these courageous people attain the liberty they so fervently desire.

Monday, March 28, 1977

Mr. SARASIN. Mr. Speaker, 59 years ago on March 25 the Byelorussian people achieved national independence and regained their freedoms which had been lost to czarist Russia at the end of the 18th century. The Byelorussian Democratic Republic was proclaimed in the capitol of Minsk while still under Austro-German occupation. However, this freedom was shortlived, and ended when the Central Powers were defeated during the First World War. The nation was split between the Poles and the Russians, but soon fell under Soviet domination which continues today.

The Byelorussian people have endured much since that time. During World War II, Byelorussia was ruled under German hegemony for 3 years. During that time, the Nazis tried to "restore" Byelorussian nationalism and destroyed everything that was Soviet-influenced. When the Soviets regained power, they reversed this process. Several million Byelorussians were killed as the Soviets reasserted themselves.

Despite this oppression, the Byelorussian people have managed to excel in many fields. Most notable is the Byelorussian folklore, among the finest and most colorful in Eastern Europe. For their daily livelihood, the Byelorussian people work the land. Despite its unsuitability for agriculture, they have produced potatoes, fodder, flax, wheat, rye, and barley. Urban industries are developing also, especially in farm-related production.

The Byelorussian people have endured a great deal under Soviet domination, and yet they have managed to maintain their hopes for eventual freedom. On this day of the 59th anniversary of the Declaration of Independence of the Byelorussian Democratic Republic, we raise our voices with those of other Americans of Byelorussian descent, for the future self-determination of their mother country.

At this time, we can also implore the Soviet Union to stand by the commitments they made under the Helsinki Agreement and allow the Byelorussian people greater freedom of movement, greater access to new ideas, and renewed contacts with relatives and loved ones.

Monday, March 28, 1977

Mr. DELANEY. Mr. Speaker, last Friday, March 25, was a day of joyous celebration and inspiration to all. On that day in 1918 the freedom loving people of Byelorussia threw off the yolk of Russian imperialism and declared themselves a free and sovereign people and republic. Sadly, the reemergence of this proud and ancient state after nearly 150 years of tsarist domination was short lived.

The type of scourge and oppression which swept the new republic within months was far worse than any it had previously known. The infant democracy had barely taken its first exhilarating breath of freedom when the Bolshevik armies poured across its borders and stifled it under a blanket of repression.

№2

Жыве Беларусь!

9

But the preserving spirit of the Byelorussian people, the driving force behind the independence movement, could not and will not be quelled. In World War II the Byelorussians had to repel two invaders, the Germans and Soviets, in order to protect the borders of their homeland. For this brave defense of their democratic ideals more than 200,000 of them paid with their lives. Once the Germans were expelled the Soviets reverted to well-tried methods to control the byelorussian people: execution squads, mass deportations, and many forms of political and religious repressions.

Even now, the Byelorussians continue to resist vigorously. There is minimal membership in the Communist Party despite the many advantages rendered a member. The farm workers resist authority on the collective and state farms, as demonstrated by the chronic deficiencies in Soviet agricultural production.

The many efforts by Moscow to destroy the national spirit and longing for independence of the byelorussian people have met with dismal failure. To this day, they have never renounced their deep desire for the restoration of democratic government, as embodied by the Republic which the Soviets overthrew in 1920.

Mr. Speaker, let us congratulate all byelorussians and commend them for their spirit, courage, and resolve on this 59th anniversary of their independence proclamation. Let us also join them in hoping that very soon Byelorussia may truly reestablish the glorious republic whose founding we commemorate today.

Monday, March 28, 1977
Mr. RINALDO. Mr. Speaker, March 25 marked the 59th anniversary of the Byelorussian Declaration of Independence.

Like our own Declaration of Independence, the Byelorussian proclamation was a daring venture an affirmation of national self-determination in the face of formidable odds.

Unfortunately, within 9 months of the creation of the independent Byelorussian Democratic Republic, the Soviet Union declared it would replace that independent state with a puppet nation known as the Byelorussian Soviet Socialist Republic.

To their shining credit, the Byelorussians held the massive and relentless Soviet forces at bay for more than 2 years. In 1921, however, the valiant Byelorussian troops finally succumbed to the brute strength of the Soviet aggressors.

Since 1921, Byelorussia has been only a colony in the vast Soviet empire. Yet the indomitable spirit of the Byelorussian people still finds expression. Resistance to Soviet oppression has been so vigorous that according to the Byelorussian Congress Committee of America, the Soviet Government has relentlessly pursued, imprisoned, and persecuted over 6 million byelorussians in an effort to dampen their libertarian spirit. This month, under the pretext of an anticorruption campaign, the Soviets have replaced more than 60 Byelorussian Communist Party officials with individuals more responsive to the will of Moscow. Clearly, Soviet imperialism has still not crushed the yearning for self-determination among the Byelorussians.

The battle for Byelorussian independence is also waged in this country. Two distinguished organizations - the Byelorussian American Association and the Byelorussian Congress Committee of America - continue to focus the spotlight of world opinion upon the Soviet subjugation of Byelorussia.

Mr. Speaker, Byelorussian independence is a dream that was realized too briefly. Soviet imperialism has deferred that dream, but has not defeated it.

The struggle for restoration of Byelorussian Independence continues. It is a cause that merits the sympathy, and the support, of all who cherish liberty.

Tuesday, March 29, 1977

Mr. RHODES. Mr. Speaker, March 25 marked the 59th anniversary of the founding of the Byelorussian Democratic Republic. It has long since been swallowed up by the tyranny of Communist Russia.

It is most appropriate that here in the United States we observe this anniversary. For two centuries we have preserved freedom as the bedrock of our Republic. Today, benevolent paternalism, exercised in the guise of public protection, is an internal threat to our own tradition of freedom.

In this year of 1977 the cause of human rights around the world has taken on new dimensions. There are stirrings everywhere of oppressed people against the shackles of thought and action imposed by totalitarian regimes. Although the nations of western Europe have been obliterated in many instances, and their populations dispersed, those of Byelorussian descent in the United States observe this anniversary in the fervent hope that one day their homeland may again be autonomous and free. It is fitting that we in Congress take note of their faith and that we work to advance the cause of human rights for all peoples. We also must be on guard that we do not fritter away our freedoms through overbearing Government, confiscatory taxation, and overdependence on Government to make decisions that a free people must make for themselves.

Tuesday, 29 March, 1977

Mr. FARY. Mr. Speaker, Friday, March 25, Americans of Byelorussian descent celebrated the 59th anniversary of the Declaration of Independence of the Byelorussian Democratic Republic which was signed in Minsk on March 25, 1918.

The Byelorussian people on March 25, 1918, achieved national independence and regained the freedom which had been lost to the czarist Russia at the end of the 18th century. This national sovereignty, however, was short lived, and the Byelorussian people continue their valiant struggle to again achieve their national identity as a sovereign state free from the forces of Communistic domination and control.

The Byelorussian people are one of the oldest ethnic groups now under the Soviet yoke of oppression. They had been living in their homeland which extended from the eastern borders of Poland to the approaches of Moscow since before the 9th century. There they led a peaceful and rewarding existence until around the turn of the 16th century when Moscow launched a series of attacks against them. Byelorussia, in fact, served as a cultural and artistic center for all of eastern Europe. The Byelorussians introduced the ideas and works of the Renaissance into the area, and they became the third ethnic group, after only the Germans and the Czechs, to have a Bible printed in their native tongue.

At this point in history when we are commemorating the principles of freedom and democracy on which our country was founded, we should emphasize the right of self-determination for these people deprived of their rights within the Soviet Union.

Mr. Speaker, on behalf of the people of my congressional district I join in this annual observance of the Byelorussian heritage and trust it will help to reassure those people whose human rights are held captive not only behind the iron curtain of the Soviet Union, but throughout the world, that through world opinion we can attain international understanding and agreement that will eliminate the oppression of people and restore human rights, and the people's rights of self-determination to national and political independence in the so-called captive nations of the world.

№2

Жыве Беларусь!

11.

Wednesday, March 30, 77

Mr. WHALEN. Mr. Speaker, in this year when much consideration is given to human, national and religious rights in our foreign policy, I would like to note that March 25 marked the anniversary of the Declaration Democratic Republic proclaimed 59 years ago in Minsk. Unfortunately, for that small nation and the world, the independence of Byelorussia lasted only 10 months before it was overwhelmed by the Soviet Army. Let us take this occasion to remember that we Americans enjoy the principles of freedom and democracy that so many others have been long denied.

A land of brave and determined people, Byelorussia has long been a pawn both in many internal and external power games. Integrated within the Russian Empire in the late 18th century, Byelorussia was known as the "northwest provinces". She bravely declared her independence on March 25, 1918 while under Austro-German occupation during the First World War. At the end of the war, the nation was split between the Poles and the Russians until less than a year after declaring for independence, she was forcibly incorporated into the Soviet Union as the Byelorussian Socialist Republic.

During World War II, Byelorussia was seized by Nazi Germany for 5 years beginning in June of 1941. The Nazis tried to restore Byelorussian nationalism and attempted to remodel everything as Soviet during this period. When the Russians regained control, they in turn reversed this process. By the end of World War II several million Byelorussians had perished, and the Soviet had usurped full power.

It is significant to note that in 1973 the Soviet Government threatened again the integrity of this brave people by establishing new administrative partitions of the country. Yet the Byelorussian people remained strong and resisted the Soviet attempt to dilute them into a homogeneous Russian nation. While the land they work is not well suited for agriculture, Byelorussians produce such important crops as potatoes, flax, wheat, rye and barley. Urban industries have begun especially in farm related production.

In addition, Byelorussians have managed to excel in many areas of education and the arts. Their folklore is considered one of the richest and most colorful of Eastern Europe.

It is appropriate, therefore, on the anniversary of the Byelorussian Declaration of Independence to commemorate the spirit of this freedom loving people and to reaffirm our belief in the principles of self-determination so that peoples everywhere should have the right to decide their futures.

Wednesday, March 30, 1977

Mr. KEMP. Mr. Speaker, last Friday the captive nation of Byelorussia celebrated its 59th anniversary of the proclamation of Independence of the Byelorussian Democratic Republic. In 1948, after almost two centuries of rich cultural and intellectual development of the Byelorussian heritage, the Byelorussian Rada proclaimed complete national independence, in contrast to the former position of autonomy within a Russian federated state. The declaration read:

A year ago, the peoples of Byelorussia, together with all the peoples of Russia, threw off the yoke of Russian Tsarism which, taking no advice from the people, had plunged our land into the blaze of war and ruined most of cities and towns. Today we, the Rada of the Byelorussian National Republic, cast off from our country the last chains of the political servitude that had been imposed by Russian tsarism upon our free and independent land. From now on, the Byelorussian National Republic is to be a free and independent power. The peoples of Byelorussia themselves, through their own Constituent Assembly, will decide upon the future

relations of Byelorussia with other states...

But it was not to be. In December of that year, despite valiant efforts by the Rada to preserve its culturally rich nation as an independent state, the Red Army seized the seat of power at Minsk and established a military police state. Byelorussia was eventually divided into two states, one in Poland, and the other under direct Soviet control.

As we share with the Byelorussian people both in America and behind the Iron Curtain this memorial of their short-lived freedom, we must also reflect deeply on the sharp dental of human rights that still exists for over 8 million people in Byelorussia today. As a nation blessed with the freedom of democracy and the inviolability of individual rights, the United States must lend its support to the courage and pursuit of freedom of these still suffering under the oppression of communism behind the Iron Curtain - an oppression that does not recognize common decency and respect for human life and dignity as a basic right of human existence.

Mr. Speaker, that right of human dignity must form a cornerstone of our relations with the Soviet Union. We must continue in our efforts to obtain for every citizen of this world that freedom from persecution that is the ultimate result of the mutual recognition of the rights of common humanity among nations.

Mr. ANNUNZIO. Mr. Speaker, March 25 is the 59th anniversary of the Declaration of Independence of Byelorussia. We in the U.S. Congress have been elected by a free people and therefore we have an obligation to take this opportunity to focus the world's attention on the conditions under which the Byelorussian people are forced to live and speak out most energetically in behalf of their freedoms.

Excerpts from a statement on the occupation and oppression of Byelorussia by Soviet Russia issued by the Byelorussian Congress Committee of America follows:

Occupation and Oppression of Byelorussia by Soviet Russia

At the end of the First World War in March 1917, the Czarist Russian Empire collapsed. At this favorable situation, simultaneously with other Captive Nations Byelorussia restored its national sovereignty.

After an extensive preparatory activities by many various organizations, the First All-Byelorussian Congress assembled in Minsk on December 14, 1917. It consisted of 1,872 delegates, elected democratically and covering all the ethnographic Byelorussian lands. This Congress was a national Constituent whose aim was to decide the future statehood of Byelorussia. Bolshevik-Russian delegates were in a small minority and were not able to influence the Congressional decisions. After the Congress had chosen independence for the Byelorussian state, the Soviet Russian troops dispersed it on December 18, 1917.

The next day, the Congress reconvened and delegated its rights and power to the Council of Congress. On March 25, 1918 this enlarged Council proclaimed independence of Byelorussian Democratic Republic. This Republic was recognized de jure by Austria, Estonia, Lithuania, Poland and Ukraine. It was acknowledged de facto by Bulgaria, Denmark, France and Yugoslavia.

Having established its power in the U.S.S.R., the Bolshevik government of Moscow in 1929 drastically changed its relative liberal N.E.P. into a Communist policy of severe national persecution and economic exploitation. The first Five Year Plan inaugurated in 1928 signalized this basic change. It started with annihilation of Byelorussian leaders, thousands of scholars, writers,

teachrs, state officials, and even students, were arrested, deported or murdered in jails. Subsequently, Byelorussians were constantly removed from all leading posts and replaced by non-Byelorussians.

At this time forced collectivization of agriculture was introduced into B.S.S.R.. The Byelorussian peasants were distinguished by their traditional attachment to private property. They offered firm resistance to collectivization. The Moscow government applied a mass and ruthless terror. The more prosperous peasants, over 1,5 million were **prosperous** arrested and deported to the concentration camps in the forests of Siberia and deserts of Kazakhstan. In this way the collectivization of the individual farms was conducted in B.S.S.R. over several years and completed only in 1957, four years later than projected in the 1930 plan.

The waves of mass arrests, shootings and deportations were systematically passing over Byelorussia.

After occupation of Western Byelorussia in 1939 the Soviet government of Moscow immediately deported more than half of million of its population to the concentration camps of Siberia and Kazakhstan.

During the Second World War the Soviet Russian diversionist partisans were murdering, as a rule, Byelorussian teachers, officials, writers, priests, and all relatives of those, who were occupying any position in national Byelorussian life.

Despite mass terror and huge devastation of Byelorussian population by Soviet Russia, the Second All-Byelorussian Congress, held on the Byelorussian Central Council, and the armed fight of Byelorussian National Guard against Soviet Russia for independence of native country, gave the best proof for real desire of Byelorussian people. Therefore, after occupation of Byelorussia in 1944, the Russian government used its mass bloody reprisals on Byelorussian people. Again there took place mass deportations, public hangings, and shcootings of byelorussian national and cultural leaders, workers and peasants.

During years of occupation the Moscow government has annihilated over 6 million of the Byelorussian population.

On March 13, 1938, by a governmental decree, the **obligatory** study of the Russian language was made obligatory in schools of Byelorussia, and other national republics of the U.S.S.R.. Immediately a final Russianization of schools was pursued. The language of instruction in all higher schools and in about all secondary and grammar schools was made Russian. The Russian language was introduced in cultural life, administrative offices, commerce, communications, armed forces, etc.

The Moscow government commenced to liquidate the cultural achievements of the Byelorussian people, created in the historical past. Many architectural and religious monuments: cathedrals, churches, and monasteries, were ruined completely. Even after the 2nd World War at the Freedom Place in Mensk, the Roman Catholic Cathedral and a mediaval firehouse tower of the specific Byelorussian architecture were destroyed. The buildings in Byelorussia were erected in the uniform present Russian fashion.

The names of towns, streets, institutions, schools, etc. are dedicated to the Russians or international Communists. The university in Mensk is dedicated to Russian Communist Lenin; the military school in Mensk is dedicated to Russian czarist general Suvorov; the prospect in Minsk is dedicated to Russian poet Pushkin. In Byelorussian towns and cities many monuments were erected and dedicated to the Russian personalities.

It is hard to assume that the genocidal policies of present Soviet Russian government will be able to eradicate the Byelorussian people with their desire for national independence. The

14

Жыве Беларусь!

2

The historical past is convincing that at the suitable opportunity Belarusians will again open the military fight for their liberation.

Mr. Speaker, the members of the Bielarusian Coordinating Committee of Chicago, Ill., have also informed me of their concern that the proper designation of Belarus has not been generally known, and I quote from the committee's letter:

Though our native country is known as Byelorussia in English, we reject this terminology as incorrect and confusing our people with the Russians. In the first place, we do not like the "er-zatz" - one-half of the word being the original Bielarusian while another half a Russified English translation of the ending "rus", which properly means Ruthenia and not Russia. Secondly, the English name for Belarus was not the choice of the Bielarusian people but was introduced by the Russians, and presumably Stalin, when the United Nations was established and Belarus was allowed to become a signatory member. We, therefore, feel that the words Belarus in its original form for the country and Bielarusian and/or Bielarusians for the people are best suited and most proper and should be used to describe our native country and the people as opposed to the terms of Byelorussia and Belarusians, which in our opinion, should be used only when speaking of the present Russian imposed Soviet regime in Belarus.

Mr. Speaker, I am privileged to join those Americans of Bielarusian descent in the 11th Congressional District, which I proudly represent, in the city of Chicago, and in common all over the Nation as they speak out in common concern for the plight of the people of Belarus and rededicate themselves to hasten the day when human dignity and justice may again flower in Belarus.

ПРАТАКОЛ 18-га ПЛЕНУМУ БНР
які адбываються 3-га і 4-га ліпеня 1977 г. у Расорце Белер-Менску,
Злучанні Штаты Паўночнай Амерыкі

3-га ліпеня пачалі з'являцца дэлегаты з Амерыкі і Канады, каб пагутарыць на тэму Прэзідэнта, якога маюць вібрэць наступнага дня - 4 ліпеня. А гадзіне 7-йай вечара ў капліцы Смаленскай Божай Маці прыдзігтры была адслужаная Вечэрня айчон пратап. С. Каўшон, каторы з'яўляецца благачыннім у ВІА. Пасыльня вячэрні дэлегату размешлі і праводзелі гутаркі на російскім тэксе, але гутарка іх канцэнтравалася наяўнасці аб съмерці Прэзідэнта Р. Астроўскага і выбар новага Прэзідэнта. Прраб. Р. Астроўскі і мы пакінулі свой край і пайшлі ка вітчынке, каб знагацца за лепшую долю беларускага народу.

Адначасна з гэтым нас праводзіла надсекя на прысьцце лопшай будучкі. 4-га ліпеня а гадзіне 10 раніц пачалася Служба Божая ў той жа капліцы. Усе ясобы не змаглі быць у сірэдзіне царквы, а стаялі па дварах, бо было мала месца. Пасыльня Божая Службы, якую адслужыў а. пратап. Сыбетаслаў, каторы аўтавіў, што цяпер будзе высьвячэнні Ветэрранскі Сыцця для Аўдзену Беларуската-Амерыканскіх Ветэранаў у Сафт Рызерв, Н. Дж.. Но аднаму прысутнаму прыходзіла да галібен думка-змагарніцтва шляхі Беларускага Жыўнера, каторыя застасілі ў памяці на зміграцыі. Мы носілі у лунах вобраз Беларускіх Жыўнераў, што паліглі ка палёх змаганняў са сцыцгам Пагоні ў руках, за захавані Кастуся Калікоўскага. Беларускі Жыўнеры пайшли ка чужину шукати лопшас дойлі і абвяшчаць усяму вольнству съвету пра крикі. Пасыльня вісьвячэння ўсіх Ветэрранскага Сыцця, старшнія Пленчыці Н. Мядзельскі запрашоў усіх прысутных на ветэрранскі забег, які быў падрыхтаваны на 1-ю гадзіну.

На гэтым на сесіі сабралася калін 60 ясоб, але былі тут ледзі, якія не з'яўляліся дэлегатамі 18-га Пленуму.

Усіх присутніх привітаў у кароткіх славах гасп., палкоўнік А. Міцюк, каторы ёсьць начальнікам ГМ Беларуска-Амэрыканскіх Ветэранаў, а пазней перадаў старшыню гасп. палкоўніку А. Плескачэўску, каторы быў яшчэ да канца аболу гестмайстрам. У першых славах гасп. палкоўнік А. Плескачэўскі напрасіў айца-прастаг. Съветаслава, каб супольна ажноўілі малітву і запрата-неваў ушанаваць памерых хлінай цішні: айца прастаг. М. Жа-піцкага і Прэзідэнта Р. Астроўскага, якія бывалі на гэтыя залі ды прэм'яйлі да ветэранаў. Усе ёсцялі і аддалі памежу. Прамоў-чын быў: імп. Ю. Касік, гасп. М. Сінько, др. В. Кіполь, гасп. У. Гучко, гасп. палк. Я. Шымчук, гасп. Г. Арычоніка, а. прастаг. Съветаслава, каторы ў сваёй звязкітойнай прамове сказаў аб зна-чынны ветэранскага аболу, які ладзіцца кожнага году ў Дзень Беларускага Жыўнера, каб адцвяціць пашану тым, якія загінулі і ад-дадлі сваёй тиціці, каб чыла Маці-Беларусь. Старшыня Н. Мядзейка пасля гэтася прамовы сказаў:

Ін, ветэрані працоўнічаюць і ўсімі змагароў успамінаюць прымоядамі. На сяньняшні дзень ёсьць звязкічыні выбар новага Прэ-зідэнта і газікі, хто за гэта дык падніміце руки. Усе присутнія пагаджаніся, каб выбраць наступніка на месца Прэзідэнта Р. Ас-тroyўскага. Прамовы працоўнічаюць далей і прымоядцы набіралі больш экзэрцігі і слову гіратыўны: гасп. У. Гучко, палк. Я. Шымчук, гасп. Пратас, гасп. Г. Арычоніка і шмат іншых. Гадзіна 4-я га-сьля паўдні, гасп. палк. А. Плескачэўскі абл'язаўся і прананую адсцяківача Беларускі нацыянальны гімн – Ми війдзем шчыльні і раз-дадлі... Наступна гост-наістар зазначіў, каб усе дзялегаты перай-шлі на залу паседжання, а сеобы іншыя могуць працоўнічаць гэты абол.

У хвіліну адчынення 18-га Пленуму прысутнічала 42 дзялегат. Кожны дзялегат разрэзантаваў сабом 50 беларускіх эмігрантаў. Дэ-легаты з Англіі, Нямеччыны, Аўстраліі, Канады і з далёкіх Штатаў Амерыкі прыслалі свае мандаты тым дзялегатам, якія прысутнічали на 18-тым Пленуме і якія яшчэ арабіста найбогльш давіяралі. Разам завочна працоўнічы паўкемонктвамі на 18-тым Пленуме было 66 дзялегатоў, каторыя разрэзантавалі прычынлівасць на 4.500 белару-саў-эмігрантаў.

Прэзідіум нарадак 18-га Пленуму:

1. Адчыненка Сесні Пленуму;
2. Выбары Маніяцтваі Камісіі;
3. Спрагазідча Маніяцтваі Камісіі;
4. Выбар Прэзідэнта НР;
5. Выбара Органу і Мэдалью БКА, якія зацьвер-дзяіў Прэзідэнт Р. Астроўскі дзяяні 10.14.1976 г.
6. Волынскія прамовы;
7. Зачыненне 18-ай Сесні НРады.

Старшыня Пленуму ў першых славах прынітаў а. прастаг. Съветаслава, наставніка Паркінсона імя сэв. В'ёбрасінкі Понацкай у Саўт Рывер, Н. Дт., і напрэсіў айца прастаг. Съветаслава ажноўілі ма-літву. Наступна старшыня Н. Мядзейка ў звязкітойнай форме прыні-тоў ўсіх дзялегатоў, якія прыбылі і біруць гэзен у збраходах 18-га Пленуму ды ілушць шлюхан II Усебеларускага Кангресу. У Маніяцтву Кемісіі Пленуму былі памлікания наступнія сеобы: У. Гучко, гасп. Я. Шымчук і гасп. А. Сацэвіч, а старшыня скроў іх быў выбраны гасп. У. Гучко. Старшыня Н. Мядзейка паведаміў, што з прычыні адсутнічысці сакратара В. Іярпінскага праплануе памлікания гасп. В. Плескачэўскага, каб скайсці авабязкі сакратара ў часе паседжан-ня. Усе на гэта згадлізві і гасп. В. Плескачэўскі заняў месца гасп. В. Іярпінскага. Акрамя таго старшыня Пленуму палаў да агуль-нага ведама, якія арганізациі прымаюць ўзаем у 18-тым Пленуме НР:

1. Вінискаўчы Ворган НР;
2. Дэлегатура НР ў Аўстраліі;

3. Дэлегатура НДР ў Нямеччыне;
4. Дэлегатура НДР ў Канадзе;
5. Дэлегатура НДР ў Аргентыні;
6. Беларуска-Американскі Кангресавы Камітэт;
7. Беларуска-Американскі Напомаговы Камітэт;
8. Беларускі Визвольны Фронт: Галоўны Штаб у Нямеччыне;
9. Беларускі Визвольны Фронт у Англіі;
10. Беларускі Визвольны Фронт у Аўстраліі;
11. Беларускі Визвольны Фронт у Канадзе-Чінкінег;
12. Беларускі Визвольны Фронт у Канадзе-Чінкінег;
13. Беларускі Аб'яднанне ў Аўстраліі;
14. Беларуское Аб'яднанне ў Канадзе, Торонто;
15. Бтургаваныя Беларуска-Американскіх Ветэранаў у ЗША - Галоўны Штаб БНФАВ, Атланта у Саут Невэр;
16. Беларускі Праваслаўны Прымход імя сьв. Іоанні Попскага ў Саут Рывер, П. Йорк, ЗША;
17. Беларускі Праваслаўны Прымход імя сьв. Кірыла Тураўскага ў Европе, ЗША;
18. Беларускі Праваслаўны Прымход імя сьв. Іоанні Попскага ў Нью-Йорку, Торонто;
19. Беларускі Праваслаўны Прымход імя сьв. Іоанні Попскага ў йёнахе, Аргентына;
20. Беларуска-Американскі Грамадзка-Рэлігійны Цэнтр у Саут Рывер, ЗША;
21. Беларуска-Американскі Грамадзена-Рэлігійны Цэнтр у Вінс-Менску, Уілен Спей, П. Йорк, дзе адбываюцца Бласкім Штаб Бтургаваныя Беларуска-Американскіх Ветэранаў у ЗША;
22. Ілля і Альга Пятроўскія, Беларускі Харытэтуўка Олуканскіх фонду;
23. Американскі Імпартніцы НДР.

Менеджер Камісіі праводзіла сваю працу ў адным кандыдате, а правопаслівасць прадаўжалася при галоўным члене Пленары. Старшина, Н. Мядзведка прадставіў трох кандыдатаў на Прэзідэнта. НДР: ім. Я. Касякі, які ёсьць галоўнікам II Усебеларускага Кангресу і ягонім Віцэнтэрэзыдэнтам, др. Мікалай Мінкевіч, таксама удзельнікіІІ Усебеларускага Кангресу, членадчыка Прэз. Р. Астроўскага і яго асаўтага лекара; І. Мядзескую - удзельніцца II Усебеларускага Кангресу, ініцыятора моліярдані Університета ў Нямеччыне, др. Фёлікс Ляўгін - гонорарнага наўза. Сярод прыхсутных на гэтым жа паседжанні быў. Васіль Захаркевіч падаў чацвертага кандыдата на Прэзідэнта НДР др. В. Кіпеля, ано др. Кіпель з месца прасіў зьвязаць яго кандыдатуру і не лічыць гэта важкім, плаўсяўся тым, што ён ёсьць заняты і працуе ў распушбліканскай партні, таму не можа кандыдатуру прыніці і падзяліваць гасп. Васілю за прафесію.

Такім чынам гасталіся толькі афіцыйныя трох кандыдаты. др. А. Плоскачэўскі ўтварыў, каб агадаўся сэсцяна Прэзідэнтам др. М. Мінкевіч. Айцец пратан. Коіш прапануе на Прэзідэнта др. Мінкевіча, гадамікі значочыне важкесці і юныяшчынныя імёны, бо др. Мінкевіч ёсьць запазнаны з усёй працой Прэзідэнта НДР, але др. Мінкевіч на гэта не згадаўся. Налкоўнік Я. Шымчик і гасп. А. Сапэцкі падтрымавалі ім. Касякі, просьчы, каб ён прыняў гэты гонар і гастаўся Прэзідэнтам. Ім. Касяк здаўшы падзялку, але зараз за пресій звязаць сваю кандыдатуру з паралку ляя, пакінуў яе падтрымаваць у Беларуска-Американскім Кангресавым Камітэце Амерыкі і сказаў, што гэтую фундаментальную павікен прынесье др. Мінкевіч. Адказ др. Мінкевіча на ўсе гэсціні прашанні: ён асьведчыў, што з прычині стану майго здаробя і таксана просьбу звязаць мою кандыдатуру з пагарыку ды. У доказ гэтага асьведчаньня ён дастаў з кішэні мэдзинкі і паказаў усім прыхсутным дэксагатам і таму я не прыняю гэтага начальнага ды цікнага становіща.

Презідента. Старшина Пленуму бачыў, што пачынаецца сварка і та-
му спрапанаваў слова інш. І. Касючу, каторы расказаў аб пра-
цы ген. Л. Касновіса, ген. А. Алецініка, ген. К. Гліскага і
маёра Я. Букчунка. Весь гэты асобы прэзілі свой працу на між-
народных канферэнциях, які: Еўречынка, Бельгія, Англія, не шка-
дуячи сваёго часу і собснай капейкі на пасалкі. Ген. А. Алецінік
зьяўляўся сябрам Усесоюзнай Актывістнай Мігры Народаў,
ён таксама відаваў сваю стойкасць і аўказкасць на карысць
нашых краін Мані-Землі. Тымі чынам ад вас усіх прысутніх
сталі з'яўляцца ім нацыянальную пад饱ку. (Буркія воліческі) Слова лару-
часніка гасця. У. Гульку, каторы прыехаў на гэтую з'езд і жадае
скажаць слова з Вінніпег-Канада: Как гонар вітаць усіх удаслы-
нікаў 18-га Пленума Беларускай Цэнтральнай Рады ам імя Краўва-
га Штабу БВФ ў Канаде, і жадаю плюнны праціў. У імя Волькасці
і Незалежнасці насеља Гацькаўшчыны-Землі і нашага народа.
Сыцяў наш бел-чирвоно-белы паручнікі кам'яная продкі, мы жоў-
неры БНР ды іншых фармаций, гордзя касём яго, мы не апусцілі
і не сплюнілі яго, а ўзялім з гонарам у виш. Усесоюзная аб-
ставінка сякъня на вельмі спрятаныя ван, хаша шмат гарвоніца
і галісваўшы розныя дэклараціі. Але ситуацыя, калі мы сабира-
ліся на 18-ти Пленуму БНР, когд альянсія ад тых, у якіх адбыва-
ліся I і II Усебеларускі Кангрэс: наяма стояла, што варожая
бомба, гранат і цуціміт перэрэве працу народных прадстаўнікоў.
Кам'яна пастрабіў піліца да яхоты народнага Вечы аховы - чыгунач-
нікаў або Афіцэрскас Шкоды нашых інкаю. Хаша мы далёка ад род-
нага граю, эле сэрну біліка наша праца і нашаму імкненку. Калі
падсумаваўшы нашу працу і нашы асцігненіі на вітчыні, дык без
слову можем пажвеліцца, дзяячуючы ахвярнікамі кіраўнікамі БНР на
час сэв. пакідні Прэзідента Р. Астроўскага, мы таксама ўжо на
і ахвярнікамі Націянальнай Галоўнага Штабу Беларускага Вызваленчага
Фронту, ген. Л. Касновіса, разам з Краёвымі Штабамі і сабрэні
апроўдлі ўспяты на сябе савязкі. Матэрнільнікі нелахоні часта
таварыслі працу, але марыні настакні беларускую справу на
міжнароднай арене на першую месцу, мы роўнікі скромніх роўнікі. Таму
з'яўляюцца да ўсіх тут прысутніх і новавыбранных Прэзідента
БНР гаць належную падтрымку для БВФ. Мы разумеем, што БНР не
длюшпаве вялікімі фондані, бо ж яна (БНР) узяленаея ад нас
санкці. Санкцыі большымі недахопамі у нашай эміграцыі гэта разбіць-
цё на групы, дык я спадзяюся, што новае кіраўніцтва прыложыць
старынке, каб давесцьці да адзінства, што безумоўна прынесе на-
усін карысць. Калам ам шынрага серца, каб пастаковы, якія сякъ-
ни віносіці, зноўшлі добрыя слоі нашае эміграцыі, ды наступ-
ни агульны склад -8-ці Усебеларускі Кангрэс адбыўся на роднай
Гацькаўшчыне. Дапамніт нам божа! Жыве Беларусь! Нач. Краўвага
Штабу БВФ ў Канадзе. наих. У. Гулька.

Старшина Пленуму аб'ясляе, што мы заслухалі ўсіх прысутніх,
а цяпер працу выслушана прапанаваць і пастакони нашых дэякатаў,
якія належалі, на мою мягчымасці быць тут прысутнічі:

Пастаконова супоўнага паседжання прадстаўнікоў Мэдэлгартурн
БНР, Управы Беларускага Аб'яднання і Краўвага Штабу БВФ ў Аў-
страліі. Да чытачкі прымітнай старшины Пленуму II. Мэдэйна
прапануе запрасіці гасця. А. Дарагачевіча, які на гэта згадаўся
ды заміў месца при стаце. Ды 5-га чэрвеня 1977 г. у Сідней, Аў-
стралія, адбылося паседжанне прадстаўнікоў арганізацій дэс-
бліў вікіснія адпаведна пастаконам на настынных справах:

1. Споры ўсіх зліквідаваша БНР. Беларуская Цэнтральная
Рада склая вібрэнся беларускім народам, вускані лэгітатуў II Усе-
беларускага Кангрэсу з мандатам Кіраванчыкі вызвольнікі змагань-
нем ды да скліканні III Усебеларускага Кангресу ўжо на вольнай
Беларусі, і дэсля гэтага пісці на мас праца ліквідаваць БНР як
дэяцтванс-кіруючы ворган беларускага народу.

2. Ізейкасць БНР. У сувязі з тым, што політычная ситуация

18

Жыве Беларусь!

№2

съвесту вельмі часта не адпавляласі і не спрыяле алкрытай дзеіннасці. БНР - як Энгельсага Граду, дэлля гэтага ў сучасні кампант ёсьці болей калікінны трымціўскія насыць БНР пад калекцыёні і адміністрація пастанові яе, як і да гэтага часу праз існуючыя при БНР арганізаціі ў розных краіках сънечу.

3. Міжнародная палітычная усъвіемлемайшыя дзейнасць. На беларускіх грамадствах у вольным съвеце быў узложаны вельмі вялікі і цяжкі абавязак разбіцція, цемпі насьвіедамасці і ўсьвідоміць съвест пра Беларусь ли гэтым самім зদабыць беларускому народу пільна-патрэбную дапамогу ў знагаўкі за Вольнасць і Незалежнасць... беларускія патрэбты ўжо прабілі сабе ларогу да міжнародных трибунаў, з вышыні якіх яны пасылхова разбіваюць варожія законніцкія пляны і ёсьць абсалютна неебходнымі, каб гэтая міжнародная дыплётматична-наніткічная дзейнасць ня толькі што прадлоўжалася, але і пашыралася.

4. Аддаты прыкаленнасці ў міжнародных арганізаціях. На колькі міжнародная трибуна ёсьць нам пільна-патрэбная для панікінскіх групін гра Беларусь ли злабыцца яшчэ большай дапамогі ад другіх нароўдаў съвесту, дзеялі гэтага па павінні парупіцца, каб утрымкаць гонар і пашыну беларускаму народу на міжнароднай ніве і запэўніць, каб нашая прыналежнасць да вельмі важных міжнародных арганізацій, прыкладна - Усесеславская Актынамуністичная Ліга, была рэгулярыя аплачаная. Гэта не павінна быці афіцыйнай цылінды. Па колькі было даказана, што кават колькісць вельмі малая беларускія арганізаціі ў Аўстраліі пасылхова і рэгулярыя аплачвалі слёбодзіцкі складкі ў Усесеславскую Актынамуністичную Лігу ад самога пачатку з малой толькі дапамогай ад Беларусаў у ЗША і ў далатку выснічалі і аплачвалі беларускага дэлогату на штатлікай камітэціі. Треба заглубіць, што пры калекціні падножае ли вісліку мы можем запэўніць, каб голас беларускіх дэлогататаў гучней і шыроко разхолізіўся з вышыні міжнародных трибунаў у будучымі... Мільёны Беларусаў аддалі сваё жыццё, каб мілія Беларусь - дэн мы ў вольным съвеце не павінны прададзяць свайго часу, акі частку сваіх грошай на гэтую самую съектую ідэю.

5. Глажаць дзейнасці. На колькі часам кават і прыблізна Беларусам арганізаціі других нароўдаў, не гаворачы ўжо аб ворагах, з прычынай зайздрасці. Нашых посьпехаў на міжнароднай ніве, робяць курскі, якія маюць разбівальныя харектар і ўпінчы на ёднасць беларускіх арганізацій, так як пісаныя лістоўкі па-вельміх спраўах, або дамаганыя грашай ад паасобных аддзялкоў, а не па сдрасу ўпаважненай на гэта асобы. Дзеля гэтага трэба заглубіць, каб у будучымі ўсе справы праходзілі праз адну асабу, або билі ўзгомінены з вылучкай гэтую справу асабай... Ня-хай жыве Вольная і Незалежная Беларусь! Падпісалі: гасп. А. Алемнік - Беларускі Візвольны Фронт; Мемегатура БНР - гесн. Буй; гасп. М. Чікан - Беларуское АБ'янданне ў Аўстраліі. Гесн. А. Ларебіцкі заканчыў чытаніе пастанові з Аўстраліі. Наступна зачытана быў зварот з Нямеччыні:

Маргарія сябрыя, улесільнікі 18-га Пісніму БНР і ўсе сурэдсці! Вітаю ўсіх вас з Уголкомі ю. Насебеларускія Кантгресы! 88 гады тэму нарад на прасторах беларускіх сёлоў у жыцці беларускага народа. Гэтыя падзесі ёсьць для нас вельмі павінчылімі. Нямецкая акупанційская асмія агліпала. Беларусы займаю кануністичны амуніцент. Беларускі народ быў памінуты на воне свайго юсу і порахіваў адзін з найшлюблівых першыяў свайго існаванынні. Здавалася, што пад цяжарам гэтай насебеларускі народ і ягоны передадзі антыўзлесці дучковы, сітрацін сілу да знагання. Гадсей на ратунак не было. Аднак, у гэтамі цяжкіх хвілін народ знайшоў сам у сябе сілу і волю знагацца за свой лёс, за сваю незалежнасць.

27 чэрвеня 1944 г. у сталічным горадзе Менску сабраніі

прадстаўнікі ўсяго беларускага народу на II Усебеларускі Конгрес. Яны сабраліся, каб виразыць аканчальна на сякіння і на буцу-чыни долю беларускага народу. Здаецца, што не было ў нашай гісторыі больш неспрыяльнага на гэта часу. З вадліні дахасіріся цягнікі гумі артылерыйскай канонады, па небу касіліся самалётны і самогілі Менск. Кам'юн жыліну ў будынку Кангресу юго зувагаўца-ца чырвоні або брунатны амуніці і ёнішчыць 1089 дэлегатаў Кангресу. Беларуская Абіцярская школа ахвяваўшы жытогатую, а ярасеніца ўрачыста звязала наяд будынкам Кангресу, упнігожаным беларус-чырвона-белым дэяртаўным сцягам, даравала сілі і надзею ў лепшую будучыню. Веря ў свае сілі, у сілу народу въпаўняла сэрца сабранных дэлегатаў. Яны вынёслы гістарычны пастакон, якія паказваюць нам шлях змагання, шлях да Вольнай Беларусі. Жытогаты II Усебеларускага Кангресу выканалі свой гістарычны абіцярскі і наладзілі на нас Віленскую Гістарычную Місію – выказыць тое, што яны не змаглі закончыць – даючы наесьці визволенім сцяг змагання і дэяртаўную рапрапортацию ў вольных съвеце да часу ажыццяўленчыка пастакону І і II Усебеларускіх Кангресаў і Акту 25 Сакавіка 1918 г. Нягода і неспоняльная ёсьць сучаснай палітычнай сітуаціі ў чалавін съвеце. Здаецца, што і цяпер мы мямо ад некога дапамогі.

Сякіння сабраліся беларускія дэлегаты з усего съвету на 18-тую Пленуму БНР, виражыць важнейшыя праблемы. Аднак, як масм яскравы, прынялі камін суродгічай-дэлогатаў II Усебеларускага Кангресу, якія пад ціхарам усеесవетнай вайны не зламаліся, а умоцнілі волю народу да змагання. Няпэўнікі не сілі. Мы наем у вольных съвеце нашых прихільнікаў, мы звязаўлены ўжо роўнапраўнымі сябрані ў міжнародных визвольных перадавіх арганізацыях, якія падтрымуюць наша визвольнае змаганьне. Жадаю ўсім скборам, дэлегатам 18-га Пленума БНР і ўсім суродгічамі з гонарам выкананы гістарычную пісні ўзлесную на нас беларускім народам. Супольна з усімі памяцюючы Масквой народамі, у чесных супраціўніцтве з камін замежнічнай сібрані, пад кіраўніцтвам віблікай народамі рапрапортациі, мы выканаем свой грамадскі абязябан.

Жыве Беларусь! І. Кесконоўч, Начальнік Інфлюнага Штабу Беларускага Візвольнага Фронту.

Старшы Пленуму вазначыў, што цяпер заслужаем прывітаныне з дэбёйкай Аўстраліі ген. А. Аленіка:

Ад імя БНР, Аўстраліі, якіра ўсіх вяс вітсы і жаден вам плёнікіх госьцеху ў нарадах і пастаконав 18-га Пленуму БНР. БНР ёсьць алеінай беларускай дэяржаўнай установай на змігрыравані, якая мае беспасцяліві майдат ал беларускага народу на вядомыне змаганьня за візваленікі Беларусі, як такая будзе пампадаць пад пасленіем атакі врагаў, ли спробі атаківідаць я... Велаючы ды бяручы гэта пад увагу, траба запэціць, каб БНР наладзіла можна выконаваць свае абіцярскі перад беларускім народам і ў гэтых напрэем траба прылажыць увагі на забяспечаныне пісьмена-патрабных фондуў на пакрываўшы констуцію ўсе дэлові пашыракай ли пасып-ховай міжнароднай палітычнай-усуведальнічай дэйнісці... Абдумываючы ды на кірасцілівачн пляні на будучыню, мы павінны ведаць, што мільёны Беларусу і Беларусак не пашкадавалі і аддалі сваё жыццё, каб гэта Беларусь, дык мы ў вольных съвеце юсілі палікімі шкадаваць прыманое ноглічкай часткі свайго часу і грамэй на гэту самую съвіту ў ідэю Незалежнасці Беларусі!

Жыве Вольная і Незалежная Беларусь!

А. Аленік, БНР.

На колькі ўжо ген. А. Дарафейчык змуছыўся чытаць прывітаныні, дык старшыня Пленуму падмечыўас і дацей працаўжас чытку прывіта танкыя вэсп. паліцісцікі ю. Попкі з Нямеччыны:

Прывітаныне дэлегатам 18-га Пленуму БНР. Маргія суродсічы сябры-дэлогаты 18-га Пленуму БНР, вітаю вас у гэты дэнс і ад чырвата сэрца жадаю ўсім з госьцінай виражыць узложаныя на вас

гісторії абаевізакі - вибранець адміністративного кірауніцтва БНР, якому новага Прэзідэнта БНР, кабі гістарычнай волі БНР на гэтым Пленуме які кончылілі, а з новымі сілані пралаўжала працу і наясла. Абаевізакі, якіі ўзложілі на нас II Усебеларускі Кантрэс. І ад Вес далёка, еле серцам і душамі усамі з вами тут на гэтым гістарычнага значаній Пленцуце. А я таго, як вы видашыце багучыя справы, будзе галетніць далойшайшая праца БНР і ўпакі на права генекага змаганія за Волынью і Негаліскімі Беларусь.

Нам патрабнае пруткае, мнона палітычнае кірауніцтва, якое кіраслалася б у працы на восты, якіі выставіў нам II Усебеларускі Кантрэс. Іх исцес мэты дарага іхажная - трэба упартасці і сілы, еле дарага простая і юная: сугомікімі сілані траба восьці змаганіе, бо толькі тагды мы даклесем наш сцяг на Бацькаўшчыну.

Наші ворагі не съпяць. Іхни палітычно-рэлігійны твар прыкруты іх глоў. Хочу яны гаворыць пра патрэбнінам і тое-сёс робіць, іхня работа нестолякая з нашым нацыянальнымі гонарамі і патрабамі.

З нашага народу вмілі: Скарына, Сапега, Калікоўскі, Купале, Колле, Астроўскі і шмат іншых народных. Іх і мы можам згадаціца на тое, каб пасъяздоўнікі Абрамчыка і Тамашчыка вадзілі нас за нас ды кіспітвалі как, што БНР не патрабуе?! Не!!! Наш абаевізак ёсьць звестацца пры БНР і тых вехах, якіі выставіў нам II Усебеларускі Кантрэс. Нам трэба з пашанай сміліцы галовы перад гамбрішымі Радзіславам Астроўскім і айном Жынішкім - да БНР з пашанай аднесцяліся іншыя народы, да нашых нацыянальных приходаў аднесцяцца з пашанай іншых нацыянальных цэрквей. Наш ідэялігічна-наральны бек на настоцкай вишні. Што нам балей трэба? Нам трэба трымацца гэтых вышыні і іх замацоўвальні - камілкі з пашанай аднесцяцца да нас, да нашай працы, належна яе апэнаць.

Келі пагірэдны Прэзідэнт БНР зрабіў недзе малкі промахі, ці не было нешта належнае зробленае, дык у гэтым у всіхкай меры віковатыя мы самі. Іх мы пашыглі Астроўскіму ў працы? Ні хі пэрайлі яму ў той час іншай спраде? И лоўгія гады працаваў з Астроўскім і ведаў добра, што ён бы чулы чалавек і ахвотна слухаў парады. Заднук часам лепш бачыс. Гэтан памілка з нашага боку не мае права паўтарыцца.

Абакізакін сёньняшнігага Пленума ёсьць вибранець новага Прэзідэнта, віекічны план працы на булучыкі і шчыра заабязядацца. Новага Прэзідэнта падтрымуюць у праінк. Толькі таій працай і съвездамасю сваіх абакізакаў мы зможем утрыміца на належной вишні, мы зможем зрабіць Бацькаўшчыне і народу шмат болей у змаганіі за візваленіне.

Апрача гэтага хачу з'яўлянць увагу, што 1 долар у месяц на БНР каі да лумкі і разлік вельмі нала. Найменей 5 даліраў трэба да лаць Медаль і крхін - гэта гістарычнае памятка. У булучыні ў музеях з пашанай будуць іх агіяліцы, з пашанай порахоўваць. Не скуніцяся, калі яны будуць кантаваць ад 10 да 15 даліраў. Залогам гэта ад таго, як многа будзе ахвотнікаў іх мець і права наесці.

Абакізакін трэба вылаваць. Бюджэтны БНР друкам, ці рататарам, але гусціці. І якто алжо: як практычна паказала, той што можа пісаць, піша весткі і артыкулы іншага замісту ахвотна ў варотыя нац. газеты, але ў сае, ідэялігічна блізкія, не. Таксама ахвотна даміць гроши на варожую нам прэсу. Тому заклікан я Вес пастаўіць нашу прэсу на належную вишні: вылаваць друкам, а калі сапраўдны гэта несмачкім, дык вылаваць часцей. Хочу на рататаарн, ды падтрымуюць грамікі і спаўтрайці.

Дам прыклад: вялікую працу прарабіло выдавецтва "Вехі". Падтрыманы з боку другіх было мінімальнае, але "Вехі" існуўць 20 год. Ахвотнасць алзінск, упартая праца спрічинілася на гэта. А чаму ж мы не можам агулам мець сваю газету друкам, маючи да таго сваю друккарню? Гэта будзе шкодна, будзе съмешна, будзе нам

гыльбай, калі мы гэта га агулі не зробім. Нашкедца выдавацца біллетэн БІР, прынты ад сібе адразу 100 даш., каб не быць пустаслоўні.

Лагаягія Дзялагаты-сябры, вазъмоце ўсё гэта пад увагу.
Жыро Беларусь! Беш Погож.

Старшина Плончыку Н. Мядзельце пасынкі, што таскі палкоўнік Ю. Погож вінансаў вялікую грану ў беларуска-казакінскім смаганьні на смігравані, што і колішня алю гадзінка за яго дзеякісць. У архав былі гучныя волгаскі. Наступіла прымітанско адчытаў пасып. А. Лаграбеічын: Лагаягія братні Беларусі, ўзделынікі 18-га Пленчуку БІР. Ад чынага сёрга вітаю вас з Вечнай Угроўкай! II Усебеларускага Кангресу! Жадам вам найлепшых посьпехаў у вашай працы і багасць за ідеалы абвешчаныя дзялагатамі II Усебеларускага Кангресу. Утро мінула 33 гады ад гістарычнага Незалежнага факту, як 27 чэрвеня 1944 г. прыходзіці беларуская народу сабраўшыся з усім народу Беларусі ў сваю стаціцу горад - Менск, высока ўзгласіў гары сцяг Незалежнасці Беларусі і амністрація заявіла перад цэлым състветам аб нязаломнай волі і жаданні беларускага народу хінь свабодны і незалежны жыццём. Волі і жаданні беларускага народу II Усебеларускі Кангрес прынёў превільна і амнігатоносна зацьвердзіў днём 24-га Беларускую Цэнтральную Раду і злачыў на яе абавязак ажыццяўіці волю беларускага народу, а менавіта: вынаградіці Беларусь з ярма агулуматаў і сімікань III Усебеларускі Кангрес у вельмі Беларусі. Гэтай гістарычнай пастановай II Усебеларускі Кангрес узвесь Беларусь на ўзраўні ўсіх народаў съвету т і гаспадаруночы поспехам да Незалежнасці Беларусі. Гэтая вялікія пасынкі былі сягнітыя тонымі лягушчыкамі вялікай сілею беларускага народу, античнай, лязнейай працы і ахтарона праглітай кропі.

І сімікія дзеякуючы амвяркай працы скірам БІР, беларускім патрыотам на дыпломатычно-палітычнай піве, вольны съют прыняў Беларусь як роўнапраўную сябровку ў сваю сям'ю. Я можна веру, што скіры БІР вінансільне прыніхі на сібе абавязак, не нахіснушы на сваім шылду, но зас্থрываючы гал упливам неспройных умоў, а з гонанем даскісу ёго ў вольную Беларусь да III Усебеларускага Кангресу. Няхай Усемагутны Бог дацьмоха у гэтакім. Жыць жадам ўдаслынігам 18-га Плончуку БІР найлепшых посьпехаў у вырашэнні спраў на агульную нахарысць беларускага народу. И. Буй, старшина Дзялегатуры БІР у Аўстраліі.

Іслей зачітана было прымітанско з Англіі. Спадзяйчыся, што цяперашняя Сесія Пленчуку БІР будзе больш піблікная, жадам вам посыгому і пасынкіх рэзультатаў. Старшина Дзялегатуры БІР, К. Глінскі.

Кіраўнік Крабвага Штабу БІР у Англіі, майб. Н. Кунчук у сваім прыгэцкіх гаворыціх: Сярэдзіна сілі ў землях супрацоўнікаў і ў 38-мі ўголкіні II Усебеларускага Кангресу і аднакачна жадам вам шмат лухавас, маралас і фізычнае сілі ў заснаваныя прыніклоў зацьверджаных тымі жа Кенгрысам. Ней Бог датыць і дачаць часу, калі II Кангрес абвесьціць пачотныя прафы і касове жыццё для беларускага народу... Гасп. М. Ішхан, сакратар Беларускага Аб'яднання ў Аўстраліі піша: Мн, Беларуси Аўстраліі месцца веркі, што БІР памінае неспріяльнаст і цяжкіх умоў вінансаў поўнасцю ўзлоўніла да абавязак, а некавай: зрабіць ўсё наегчымае, каб вынаградіці Беларусь. Амністасія шыра жадаем 18-му Плончуку БІР піблікіх посьпехаў у вырашэнні спраў, малых на пагоджу дні, на кармісціль і славу беларускага народу на поўнай ажыццяўленыно гаспадаю І і II Усебеларускіх Кангресаў! Жыро Беларусь!

Акрамя ўсіх гэтых прафніцкіх прымітанскоў і падзялакіяў яшчэ прыслалі палубскага ёзмету настуціння асобі: Старшина Беларускага Аб'яднання ў Торонто, Канада, Я. Пірушка; Беларускае Аб'яднаніе ў Аўстраліі, гасп. І. Куз; матушка Б. Напіцкая; др. А. Аракса; др. І. Пятроўскі і іншы.

Старшина Плончуку Н. Мядзельца аб'явіў, што цяпер кас слова

22

Жыве Беларусы

№2

старшина Мандатнай Камісії пасп. Ул. Гуцюло, які представіў склад делегату 18-га Пленуму БНР з наступных краін:

1. США.....43
2. Аўстралія.....5
3. Англія.....3
4. Нямеччина.....3
5. Канада.....5

Разам 59

При гэтым трэба заснаваць, што Мандатная Камісія адхіліла 7 мандатоў, і прызначыла іх візітантамі, бо асобы не зьявіліся на паседжанні ў візічанні час і не дала знаць аб сваёй прысутнасці. Наступна прыступілі да вібараў. Старшина Пленуму з'яўляўся з прымовай да делегату і сказаў, што чи не менш права звязаны БНР. Якім доказам і доказам для нас прысутніх ёсьць той факт, што делегат, якія не нагаділі сасабіста брацаў у каратак, а толькі прыколамі сваёй паісьме, дэс Гаворкіс: БНР цусіць бычы утрыманы на настольнай вышыні і нельга лагусыніце да зліквідавання яе! Весь тану было 6 гісторычнымі праступствамі выступаў супроты волі беларускага народу і не працуяць дэйнасці Беларускай Цэнтральнай Рады, якая атрымала мандат на II Усебеларускі Конгрэс бычы адзінкі і праучыні прыстадаўніком сваёй народу і краі. Старшина Пленуму абясцяўлюе перапіканем на 10 хвілін. Пасля перапікну старшины Пленуму прасіў делегатаў заніць месцы, а пазней сказаў, што ганасце за пасп. Н. Мядзейкі, пашыніце руки - усе прынесіце наукаўлі руки. Старшина Пленуму пытасе: Хто ўстрымліваў? - утрымлівалі 4 асобы. Хто супроць? - ніхто.

Такім чынам уго Прэзідэнт Н. Мядзейка падаялаваў прысутнімі за дарогі сказаў: Быту спаўніць аваяваскі при Вашай падтрымкы - каралінскі і матарыяльны. №. Мінкевіч у другім выступлэнні даў згоду сказаць першыя заступнікам Прэзідэнта. На другога заступніка вибрали ген. Н. Сука з Аўстраліі; гасп. А. Дарафейчык заступніку вібралі галоўнага скарбніка Бынакаўчага Воргану БНР - старшыні Бынакаўчага Воргану БНР - гасп. Н. Саўчыц; сакратаром Прэзідэнту Пленуму БНР - гасп. В. Іварніцкі.

Усе делегаты БНР засставили ўсе зъмены і старшины Бел. НФ при Целегатурах БНР.

Волімія прылакові: пасткоўленіа выдаць Орден Лагоні і Крыжы БІА, запіверглікія дні 10.14.1976 г. Прэзідэнтам В. Астроўскім і прынеступіце да зборкі грамшчы на гэтую мету.

Сілалкі чусцін бычы апісаныя рэгулярна кожнага году і пепраслагамі галоўнаму скарбніку, а таксама дабравольнімі ахвярамі.

На заканчэнні старшины Пленуму прызначае засыпівача Бел. НФ: Гімн: Ми вмідзеем шчыльныя радамі...

Пасля адсыпвання гімну, дэлегаты зняхлі пажаданыні для новага Прэзідэнта.

В. Іварніцкі - Сакратар

Н. Мядзейка

Старшина 18-га Пленуму БНР

Е. Плескачэўскі - Сакратар сподзяйнічай аваяваскі ў час

паседжання

Прадстаўнік КШ БВФ у Англіі прымаў удзел на паседжанні Экзэкутывнага ААН на Англіі. Гэта было ў Сакавіку. У красавіку прымаў удзел на паседжанні Падгатаваўчага Камітету ААН у Цэнтральнай Англіі, а ў траўні на канферэнцыі і сесіонах ААН пададзі на Англіі. Вілі гінансавыя разлічэнні і выплаты Урадам Земаду і да ААН. Створана камітэт искаўліці. У камітэт увайшло і міністэрство Беларусь.

Перадрук з "Жыве Беларусь!" дазволены з паданнем кркніц.

Вышаў №15 "Нашага Сынагут" - часопіс Беларускіх Рэвалюцыйнікаў.

№2

Жыве Беларусь!

23

**БЕЛАРУСКАЯ НАРОДНАЯ РЕСПУБЛИКА
ПРЕЗИДИУМ ПЛЕНАРУМУ
БЕЛАРУССКАЯ ЦЕНТРАЛЬНАЯ РАДА
БЕЛАРУССКИЙ НАЦИОНАЛЬНЫЙ ФОНД ВЫКАНАУЧАГА ВОРГАНУ БНР**

2 верасня 1977 г.

З В А Р О Т
да быльх Жаўнерай і Афіцэрай Беларускай Краёвай Абарони – БКА,
Всёлна дэкрэтам Прэзідэнта БНР, Прав. Р. Астроўскага з дні 10
Кастрычніка 1976 г. прызнала права уладаныя ўзнагародамі:
ГССР.(-кі).....

Весь гэтыя гістарычныя памятны будзе припамінаць нам і нашым
наступнікам прыніму бясымеры нашай нацыянальнай сілам ў бараць-
бе і ў эмграцыю за Вольнасць і Незалежнасць Беларусі.
Пагасцца да агульнага ведама, што на пасяджанні 18-га Пленуму
БНР для 4-га ліпеня 1977 г. пастановленем выдаць гэтую медалі.
Чemu сігніруюся з прэссыяй да людзей добрай волі, фінансава
памагчы нам ў гэтай вакшай патрэбе. Медалі і Крыжы БКА ўжо ў
апраноўцы, а грошай у касе нам. Кошт аднаго мэдаль 15 дал.
Пазнаму ці ахвягу, або залатак прэсці сладзь у хуткім часе на
адрес 1-го кіраўніка Старшыни Беларускага Нациянальнага Фонду:

Mr. A. Dorojefcruk, 245 Gerner Rd., North Brunswick, N.J. 08902, USA
Сакратар Прэзідэнту Пленуму Старшыня Выканавчага Воргану БНР
(-) В. Пярпінкі (-) П. Саўчыц

Старшыня Бел. Нац. Фонду
(-) А. Ладрабейчик

**ПРЕЗІДІУМ АРГАНІЗАВЫЙНАГА СХОДУ
БЕЛАРУСКАГА НАЦІОНАЛЬНАГА ФОНДУ
У МЭЛЬБУРНЕ – ВІКТОРЫЯ, АУSTRALIA**

Мэльбурн 13.8.1977

БЕЛАРУСКИ ДОМ, II Элізабэт Стр.
Ст. Албанс, Вік. 8021, Аўстралія
Тел. 03-696 0083

ПРЕЗІДЕНТУ БНР
Яго Мілесці Н. Мядзейкі
Прэзідэнту Пленуму БНР і
Начальніку ІІІ відд. В.Н. Ген. Касмовічу

РЕЗАЛІМЫ

Мы, Беларусы Мэльбурну, сабраўшыся сёняня на сходзе і аблікарка-
ваўши усебакова апошнія падзеі ў нашым эміграцыйным жыхары і
дзейнасці БНР і БВФ на Эміграцыі, пастановляем:

1. Даць поўную маральскую і (у меру матчынасці) матэрыяльную
падтрымку БНР з Яе Прэзідэнтам Н. Мядзейкі на чале, як нашому
аддінаму законнаму дзяржаўнаму Правастаўніцтву Беларускага На-
раду на Эміграцыі, насьбітні і ахвяне Векапомінкі Пастсаноў I
і II Усебеларускіх Конгресаў.

2. Начальніку БВФ, Ген. В. Н. Касмовічу, складаем шчырную падзе-
ку за Яго самаахвярную і адданую працу на Беларускай Вызвольнай
Ніве.

Разуменіем абставін у якіх Ген. Касмовіч гравадзіць бышой
успамянуту дзейнасць, мы пастановляем і будзем старацца ў бу-
дучымі, сілазцы Ген. Касмовічу і Ягонім супрацоўнікам у краі-
нах расселяння Бел. Эміграцыі, якіх большук, не толькі мараль-
ную, але і фінансавую дапамогу на Вызвоўную Есцяць Бел. На-
раду за сваю Незалежнасць.

3. Заміладаючы Аддзел Бел. Нацыянальнага Фонду ў Мэльбурне -Аўстралія, мы будзе старацца прыдабыць як наўбольшую колькасць цы сябраў у БНР і сабраў іхнега падраздзялення (як наўбольшую колькасць грашоў), каторыя так неабходныя патрэбамі на рэпрэзэнтацию Бел. Віавольтай Справы сярод народаў Волынага Сьвету, а таксама на пашырэньні прэзыдэнцскага аўтэнтычнай праўды ў Беларускім Кародзе і Японіі наўпіненні змаганні за свае суверэнітэты.

4. Часля каардинацыі ўёй працы, Камітэт БНР у Мэльбурне будзе ўсталіць лучшесы цы з Мэлекатуры БНР у Аўстраліі, г. зн. з в.с.с. гас. М. Бузін і А. Алонікіан.

5. Мы верим у першому ідеі хрысьціянскай, ідеі всіхнасці і над беззботнім наўпіненіем, членерашнім акупантам нашай Бециноўшчыны-Беларусі. І саму жадаєм БНР вытрымаваць весьці візвольнае змаганьне Беларускага Народу да горамагна ганіча і скліканья III Усебеларускага Кансгресу ў Вільні і Незалежнай Беларусі.

Мыло Беларусь у змаганьні!

На даручаны Схолу памісай:

(—) У. Сідзінуевич.

Мэльборн, 18.8.1977 г.

Сінія Прэзыдэнтны

Копіі: Прэзыдэнту БНР і Прэзыдэнту

Пленуму БНР.

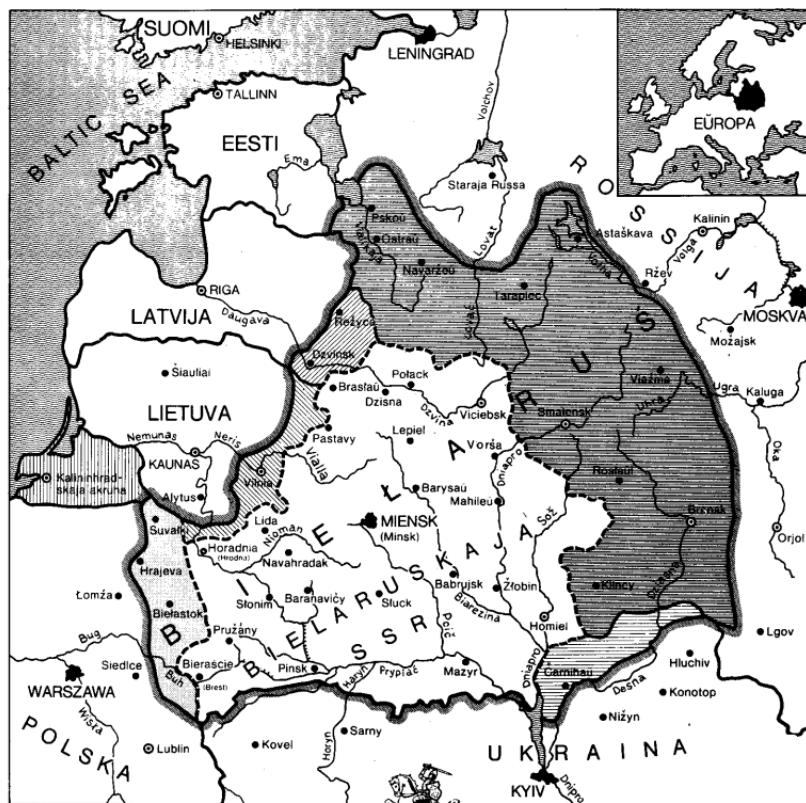
Ген. Л. Касковічу

Ст-кі Мэлекатуры БНР у Аўстраліі

2.6.77 быў ладжаны дзень правоў чалавека ў Ноттінгайме - Англія. У наладжаныні гэтага дні бралі удзел: Сябра Парламенту, Біскуп Англіканскі, гасістант Біскупа Каталіцкага, выкладчык з Ноттінгайса Універсітэту і сябра Рады Праблемаў, а так-жэ прадстаўнікі ад жыдоў у Ноттінгайме. Прадстаўнікі ад БНР таксама браў удзел у выступах. Наш прадстаўнік зрабіў кароткі агляд беларускай справы і прасіў прадстаўнікоў розных устакоў і інстытутаў, каб з'яўлянулі болей увагі на наядону памянеўленых Масквой народоў. Наш прадстаўнік з'яўляўся да Віканага, прыпамінчы ім, што які ёсьць сэбрані Усесусветай Рады Царквеў, якія памагала царальна і з матэрыяльнай Агполі і Мозамбіку, да іншым народам Афрыкі, а таксама кітайцям. Агендае на мела нас - ўзрэпейскіх народоў, і пресіў, каб яны па старымадзе паправіць гэтую памяньку і пастаўілі нас на свае агенду, якія патрабуючы неабхіднай дапамогі у змаганьні за элементарныя права чалавека.

9.6.77 наш прадстаўнік з'яўляўся у Лёндане да "Сорайн Офіс" у складзе Энзікутывнага Брытнійскага Лігі як прадстаўнік ад Беларусі. Там гаварылася аб Гэлсінскіх лагаверах і палгатавіці гэтых націяў, што надпісілі гэтую умову, да камітэтаў у Белградзе - Інсістніц. Наш прадстаўнік пры гэтай нагодзе скончыў прасіў Брытнійскую Міністру, каб заступіць за кашы чалавечых прав, бо мы ёсьць занедбакі якраз таму, што няма каму за нас заступіцца і

Задзіртвані ў сваім "Голасе Радзімы" егакілі Р. Астроўская і пры нагодзе спачілі Ю. Попко за тое, што ён добраўшы думкі быў пра Астроўскую. Наш супрацоўнік з'яўляўся да гр. Попко, каб даведацца, што ён скажа на гэта. Гр. Попко ладу аказаў нам з Беніну, дзе ён жыг: Чарнін Астроўская і нас па чарсе - гэта штодзённы хлеб з'яўртанцаў. Яны пішуць тое, што ём загадаіць таварышы з Масквы. Астроўскі не быў горшы, што супрацоўнічай з Гітлерам, бо першы быў Сталін. Яны супольна плакавалі падвойнай сьвету і яхны падзял. Ін Сталін не быў першы, бо ужо Ленін карыстаўся падтрымкай наўзераўскай разведкі і быў прымусены у Петраград у закрытым вагоне той жа разведкай. Хайл з'яўртанцы з'ягняць ракеі Леніна і Сталіна, а таго ужо бяруцца за Астроўскую.

ETNAHRAFIČNAJA KARTA BIEŁARUSI

ETHNOGRAPHICAL MAP OF BYELORUSSIA

Miežys

Belaruskaja SSB

Biełaruskija etničnyja ziemli prylučanyja Mas-
kalami da inšykh nie-biełaruskich abšaraū, da:

maskovskáho listového

Figure 1. The effect of the number of hidden layers on the performance of the proposed model.

Ukrainian **Russian**

polskaha

Kalininhradskaja akruha

U 1946 hodzie Kalininhradskaja akruha byla zasilená Bielarusami, ale paźniej u vyniku maskoŭskich imperyjalistycných vyličenja etničny sklad akruhi značna zmieniūsia.

Borders:

ethnographical — the Belarusian SSR —

Byelorussian ethnical territories adjoined by the Russians to other non-Byelorussian areas, to:

the Russian the Lithuanian

Figure 10. The effect of the number of hidden layers on the performance of the proposed model.

the Ukrainian   **the Latvian**

the Polish

Kaliningrad Province

In 1946 Kaliningrad Province was colonized by the Russians with the Byelorussians, but in the interest of Russian imperialism the ethnical composition of that area was later considerably changed.

Ethnical area: Approximately 410,000 sq. km., population: over 20 mil.

Etniční sběr: Kala 410 000 kv. km., násilnictví: zhruba 20 mil.